

Rövid poénok

A kocogás azoknak való,
akik nem elég intelligensek
a tévézéshez.

Az a legszebb a kopaszság-
ban, hogy az ember hallja a
hópolyheket.

Az egyetlen baj a semmitte-
véssel, hogy sohasem
tudod, mikor végeztél.

Az ember átlagos alvásigé-
nye: „csak még öt perc.”

Hogy hívják...

... azt a ragadozót, amelyik
bűnözőket eszik?

Gonosztevő.

... a csíkos tehenet?

Tigriska.

... a lassú postást?

Levéltetű.

... a vízisportokat úzó ko-
pasz nyomozót?

Kojak-kenu.

... a vallásos szuperhőst?

Á-Men.

... Péter Pán öccsét?

Marcipán.

... az orosz számítógép-háló-
zatot?

Nyet-work.

SUDOKU

	3					5	1	
				8				
		8				2	9	
7					1		8	
3	8		2	6		9	5	
1		9	8				2	7
9	1	3		4	6			2
		7		1	8		3	5
8							6	

Tudtad-e, hogy...

...a nulla az egyetlen szám, ami nem írható
le római számokkal?

...a testen belül a fájdalom kb. 110 m/s se-
bességgel terjed?

...a világ legnagyobb munkáltatója az indiai
vasúttársaság, több mint egymillió alkalma-
zattal?

...az emberi hajsza 3 kg-ot bír el?

...Görögország nemzeti himnusa 158 vers-
szakból áll?

...a civilizáltak nevezett világ elmúlt 3500
év történelmét végignézve csak 230 békés
évet számolhatunk?

Mutató

A Békéscsabai Keresztyén Ifjúsági Egyesület kiadványa
I. évfolyam 1. szám
2009 március

A TARTALOMBÓL

MEGMUTATJUK
MAGUNKAT
(2. oldal)

PROGRAMAJÁNLO
(3. oldal)

HOL VANNAK MÁR A
RIKKANCOK
(4. oldal)

HÓPELYHEK
(5. oldal)

SORSSEGÍTÉS
(8. oldal)

ÉLJEN A PROFI SPORT?!
(10. oldal)

REJTVÉNY
(12. oldal)

Dúdoló

Valaha az emberek dúdoltak. Valaha én is. Manap-
ság elég ritkán.

Mi kell a dúdoláshoz? Egy dallam a „fülünkben” és
csend. Még dallam van bőven, elég nagy zajban
élünk. És a zajt többen próbálják dallamossá tenni.
Lehetőleg szignálja van a vasútnak, fagyiskocsinak,
rádióadónak, stb. De ilyet lehetőleg nem dúdol az
ember.

A csend már ritkább vendég. Egyrészt az információ
szól a tévéből, rádióból, mindenhol. Másrészt a
nagy a zaj (forgalom, háztartási eszközök, áthallat-
szó, de értelmezhetetlen foszlányok), ami szeren-
csére semleges, szinte észre sem vesszük. Utóbbtól
még dúdolhatnánk, de az előbbi figyelmet igényel,
azt sugallja, hogy lemaradhatunk valamiről.

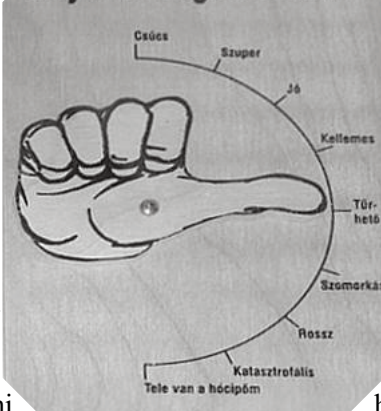
Lassan azt veszem észre, hogy csendben sem dúdo-
lok. Kiránduláskor, csendes helyen sem jut
eszembe. Nincs dallam a fejemben, vagy zene he-
lyett kósza gondolatok kergetőznek.
Pedig dúdolni jó. Jobb lesz az ember kedve egy kel-
lemes dallamtól. Hiszen a zene öröm.

Megmutatjuk magunkat!

Ismeritek a hangulatjelző készüléket (lásd a képet)? Ez lényegében egy falra akasztható faáru, melyen egy hüvelykujj segítségével lehet beállítani milyen ma a hangulatom: csúcs, szuper vagy rossz, katasztrofális. Alapvetően egy vicces tárgynak szánták, de azért gyakorlati haszna is lehet. Jól kifejezhető vele az, amit esetleg a családtagunk vagy kollégánk most még nem tud, de nem árt ha felkészül: „egy kicsit szomorkás a hangulatom máma”, sőt tele van a hócipőm. Ez a készülék mások számára is érthetően, objektíven megmutatja azt, amit egyébként nem biztos, hogy szívesen kimondanék. Miért pont Mutató? Mit akarunk megmutatni? A mai világban körülvesznek bennünket különböző mutatók: óramutatók, útmutatók, különféle műszerek mutatói, használjuk a mutatóujjunkat, bemutatót tartunk és egyre több statisztikai mutatóval is meg kell ismerkednünk. Igazából a mutató – legyen bármiféle funkcióval ellátva – egy kommunikációs eszköz, ki akarunk azzal fejezni valamit. Akkor hasznos, ha a mutató egy nagyon közérthető felületen, közegetben van elhelyezve, melyben egyértelműen lehet értelmezni a jelzését. Vajon mikor használtak először mutatót? Talán, amikor valamit biztosra akartak venni, objektív visszajelzésre volt szükségük, mérhetővé akarták tenni. Mutatóujjukat használták: segített pontosítani az információt. Nem arra a kecskére gondoltok, hanem amelyikre mutatók. Az idő-

mérés szükségessége is bizonyosan korán megjelent: hogyan lehet mérni az időt? A napóráként szolgáló bot és a földbe vésett rovások egyszerű, de alkalmas eszköze lehetett az időmérésnek. Irány/útmutatás is egyszerűen megoldható: egy fára egy jelzés, egy felirat vagy egy faág kihelyezésével. Szóval valamit hitelesen, megbízhatóan visszaadni, ahogy egy jó bemutató valamit összefoglal, bizonyos szempontból összefog, tárgyal. De személyiségünkkel is mutathatunk valamit, jó esetben példát. Egy erkölcsi, gyakorlati mércét.

Milyen a hangulatom ma:

megmutatni? A mai világban körülvesznek bennünket különböző mutatók: óramutatók, útmutatók, különféle műszerek mutatói, használjuk a mutatóujjunkat, bemutatót tartunk és egyre több statisztikai mutatóval is meg kell ismerkednünk. Igazából a mutató – legyen bármiféle funkcióval ellátva – egy kommunikációs eszköz, ki akarunk azzal fejezni valamit. Akkor hasznos, ha a mutató egy nagyon közérthető felületen, közegetben van elhelyezve, melyben egyértelműen lehet értelmezni a jelzését. Vajon mikor használtak először mutatót? Talán, amikor valamit biztosra akartak venni, objektív visszajelzésre volt szükségük, mérhetővé akarták tenni. Mutatóujjukat használták: segített pontosítani az információt. Nem arra a kecskére gondoltok, hanem amelyikre mutatók. Az idő-

Szóval mit akarunk mi (meg)mutatni ezzel a lappal? Úgy gondolom, elsősorban magunkat, azt, hogy van mondani valónk, van véleményünk. Igyekezünk objektívek lenni, legalább is egy másik szemszögből is megnézni a történeteket. Irányt mutatni, hogy hogyan érdemes élni, hogy van kiút egy kilátástalan helyzetből is. Életünk vezet valahová, nem céltalan. Sok út van, de mi a keskenyebbet követjük és most itt elmondanánk, hogy miért. Van előttünk példa is: „Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.” Róma 5,8.

SKA

A 2008-as esztendő egyik legnagyobb sikerű sportsikere a magyar jégkorong-válogatott Japánban szerzett kvótája volt, ami azt jelenti, hogy hetven év után újra a legjobbak között, az A-csoportban játszhat a nemzeti csapat. Az utolsó győzelem után a fiúk széles mosollyal, büszkén énekelték a magyar himnuszt,

közben könnyet csaltak a csapat olaszkanadai edzőjének szemébe. Egyszerűen hihetetlen volt! Szerintem ennél több nem is kell ahhoz, hogy belássuk, van még érték a profi sportban, és ezért talán mi, szurkolók is tehetünk valamit!

KOVÁCS DÁVID

Szex: a kapcsolat csúcsa Szerelemről, szexualitásról, férfi-nő kapcsolatról – nyíltan

A magazinokban napról napra olvashatunk újabb trükköket, hogyan maradjunk csábítóak, hol és hogyan szeretkezzünk partnerünkkel, hogyan flörtöljünk a munkahelyen. Az interneten észrevétlenül olyan oldalakon találhatjuk magunkat, ahol házi pornóvideó készítéséhez adnak tippeket, vagy egészen egyszerűen partnerünkről készített „házi” felvételeinket tölthetjük fel. Miért is ne?

De vajon felhívja-e valaki a fiatalok figyelmét az érzelem nélküli testi kapcsolatok veszélyeire? Fontosnak tartja még valaki az igaz szerelmet, szeretetet, az egymás iránti tisztelet, a megbecsülés és bizalom fontosságát egy párkapcsolatban?

Igen. Varga Péter közel 30 éve tart előadássorozatot fiataloknak férfi-nő kapcsolatról, szerelemről, szexualitásról – tabuk nélkül. Őszintén és nyíltan beszél olyan kérdésekről, amelyekre a szülők, a tanárok, a barátok és persze a média sem hívja föl a figyelmet. „Nem igaz, hogy normális dolog az, ha 14-15 évesen egy párkapcsolatot rögtön egy nemi aktussal kezdenek. Ez csúcsa kell legyen a kapcsolatnak, ami a házasságkötés után történik meg. Meg kell tanulniuk a fiataloknak, hogy testükkel is ki tudják fejezni érzéseiket, hogy a testükkel a lelket kell megmutatni. A testünkkel azt kell kifejeznünk, hogy szeretlek, és nem azt, hogy kívánlak.” – írja Varga Péter Spielhózn című könyvében, amelyben előadásai anyagát dolgozza fel.

A szerző járt már Békéscsabán (a KIE meghívásának eleget téve), de ha valaki véletlen lemaradt az előadásról, ne bánkódjon, inkább olvassa el ezt a nem mindennapi könyvet!

www.spielhozni.hu

SZ. Á.

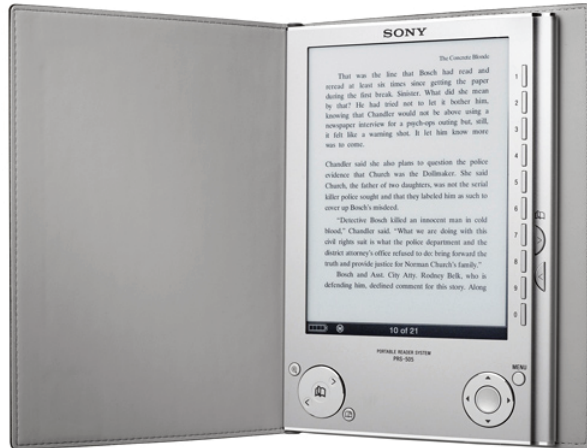
Hol vannak már a rikkancsok...

Több éve kapható elektronikus könyvolvasó készülék a boltokban. Kívülről keményfedeles könyvnek tűnik, belül egy speciális monitorral van felszerelve, amely egy fehér papírlaphoz hasonlít: fényben is jól olvasható a rajta lévő fekete szöveg. Memóriájában pedig elfér több tucat könyvnyi adat. Feltöltheted rá kedvenc könyvedet, újságot.

Lehetséges, hogy hamarosan nem lesz újság, csak elektronikusan? Lehetséges, hogy ezt az újságot is csak letölteni lehet majd?

Számos praktikus előnye van az e-könyveknek. A kisiskolás például otthon hagyhatja a hatalmas, könyvekkel teli táskáját. Az e-könyvekben gyorsan lehet keresni, végre nem kell annyit lapozni az órákon. Sok könyvjelzőt elhelyezhetünk bennük úgy, hogy nem esnek ki. Sőt, énekeskönyv helyett is jók, könnyedén bővíthetők, módosíthatók. A betűméret is egyszerűen változtatható. A kiadók pedig megspórolhatják a nyomtatás és a szállítás költségeit, ezzel a jövőben talán kedvezőbbé válik majd az e-könyvolvasók használata.

A legtöbben ma érzelmi alapon kötődnek a hagyományos könyvolvasáshoz, újságolvasáshoz. Bibliájuknak még külön tartót is vesznek néhányan. De hamarosan felnőhet egy olyan generáció, amely már az e-könyv olvasójára tölti le kedvenc magazinja legújabb számát, a szinte bárhol ingyenesen elérhető vezeték nélküli internetről. Sőt, a Bibliája is ott lesz rajta – akár több fordításban.

Az viszont nem valószínű, hogy végleg eltűnnek a nyomtatott könyvek, újságok. Legalábbis nem egyhamar. Gondoljunk arra, hogy a hagyományos postai levelezést sem váltotta föl teljesen az e-mail (meg később az azonnali üzenetküldés, IM) széleskörű elterjedése, hiába gyorsabb, olcsóbb és nyújt sokszor többet a postánál.

t

Mindannyian felnőtt férfiak voltak, és nagy figyelemmel kezdték elsajátítani a magyar nyelv fortélyait. A nőknek még akadt tennivalójuk, de az erősebbik nem unatkozott. Ezért van szükség programokra. Meglepetésemre a magyarul tanulás jól bevált. Megállapítottam, hogy sokkal egyszerűbb őket tanítani, mint a magyarokat a saját anyanyelvükre. Ennek legnyomósabb oka az új menekültjogi szabályzás lehet, mely kimondja, hogy 2008. január 1-jétől a békéscsabai migránsokat befogadó tábor csupán egy átmeneti, karanténszerű átlomásként fog működni. Ahova a frissen érkezöket vagy a régebb óta itt lévő, de státusz híján újra próbálkozókat két

hétig a négy fal közé bezárva tartják, kiszűrve az esetleges fertőzéseket. Ezért a feszültség is egyre nagyobb. Sajnálatos, hogy ilyen embertelen módon képesek az elesett külföldiekkel bánni. A forrongó légkört csillapítani hivatott szociális munkások mellett most én önkénteskedem egyedül a táborban. A néha kellemetlen hangulat miatt megkérdeztek tőlem, hogy akarok-e továbbra is ott dolgozni. Természetesen igennel válaszoltam. A szerződéseim év végéig szól, addig és azután is számíthatnak rám. Amikor időm engedi, ott leszek, mert szívügyemnek tekintem a menekültek sorsát.

HRARITA

Ő szinte őszinte

Lehetünk-e őszinték? És ha igen, mennyire? Régebben talán a tapintat vezettet hazugságokhoz, ma inkább a kényelem (adott esetben egyszerűbb őszintétlennek lenni), illetve az érdekek (amik, ugye sok mindent mozgatnak).

Nem könnyű őszintének lenni. A mellett, hogy nem divat, ráadásul mindig feszültség is (főleg igazán kényes, személyes kérdésekben). Legalább akkora feszültség, mint a „füllentés”. Viszont jó hír, hogy az igazmondásra is rá lehet szokni, nem csak a hazugságra. A megszokás pedig csökkenti a feszültséget, hiszen tapasztaljuk, hogy általában nem jár valós veszéllyel, kellemetlenséggel. És hosszú távon egyszerűbb is.

Persze nem ilyen egyszerű a téma, sokat lehetne vitatkozni, és talán kellene is. Viszont nem árt rámutatni, hogy az őszinteség is egy reális lehetőség. És sokkal jobban érezhetjük magunkat egy őszinte világban.

Impresszum: Kiadja a Keresztyén Ifjúsági Egyesület; Főszerkesztő: Szikora István Felelős szerkesztő: Szikora Mihály Szerkesztők: Bonnyai Anna, Bonnyai Eszter, Hrabovszki Rita, Kovács Dávid, Lipták Kata, Rébéli-Szabó Tamás, Szeverényi Ágnes, Szikora Mihályné
Honlap: www.kie.hu/bekescsaba Címünk: 5600 Békéscsaba, Kinizsi u.11.
A kiadvány a Szociális és Munkaügyi Minisztérium támogatásával valósult meg.

Sóska, sültkrumpli

Szereted a focit? Színházban a helyed!

Férfiak!

Férjek, barátok, szomszédok, akik már évek óta csak ígéretitek a feleségeteknek, szerelmeiteknek vagy a szomszéd lányoknak, hogy egyszer majd elkíséritek őket színházba, de mindig akadt valami komoly ellenérv vagy kifogás – most itt az alkalom!

Szereted a focit? Színházban a helyed!

A VB a távolban, a BL még csak kezd komolyra fordulni, a pályák havasak, a fű se nő, és te focit akarsz? Gyere velünk, és ígérjük, már holnaptól másként fogod a bírót szidni.

Az öltözőben három bíró, akik a nagypályán is kispályások. Az öltözőn kívül várja őket a szurkolóhad, míg a falak közt kiderül, hogy lesz-e feltét a sósán, vagy elmúlik egy szerelem feltétlen. A téma már a padlón hever, foci és nő egy műben, mi kell még?

Sóska, sültkrumpli! Egy színdarab, amelyet azért tűzött a színház a műsorára, mert a foci rajongókat is ki akarja szolgálni. Egy komédia, ami a fociról szól, ami könnyű, szórakoztató, de gondolkodásra késztet. Egy dráma, ami emberi tulajdonságokat, viszonyokat boncolgat, görbe tükröt tart elénk!

Egressy Zoltánnak, a kortárs irodalom fenegyerekének színpadi játéka az országban már komoly szurkolótáborra tett szert, és ez így várható Békéscsabán is.

Ha Békés megyei focicsapatok valamely mérkőzésére szóló jegyével érkezel, 10% kedvezményt adunk a jegyárból, vagy ajándékkal kedveskedünk az előadáson. www.jokaiszinhaz.hu

SZ. Á.

Ember-ember találkozó: Szeretetsziget Jókai Annával

Nevezhetném magam „szellemi konzervépítő kisiparosnak” is – mondta Jókai Anna. – Konzervatívnak lenni nem azt jelenti, hogy valaki buta, hanem csak konzerválni akarja az értéket. Biztos vagyok benne, hogy ezek

kétszáz év múlva is fogyaszthatók lesznek. Tavaly decemberben Békéscsabán tartott előadást a Kossuth-díjas író nő „Magyarország adventkor” címmel. A családról, a magányról, a férfi-nő kapcsolatáról, a megbocsátásról, és Magyarország jelenlegi helyzetéről szóló előadására mintegy százan jöttek el az ifjúsági házba. Miután Szeretetsziget című, frissen megjelent könyvét dedikálta a publikumnak, lapunk munkatársa faggatta a többszörös díjas író-gondolkodót.

– Azt mondta, hogy nem politizál...

– Nem a politikába szólok bele, csupán elmondom Isten parancsát. Az élet értelmé az élő Isten. Gondokkal, de reménnyel teli Karácsony előtt állunk, hiszen az ígéret, hogy Krisztus velünk lesz a világ végezetéig, ma is élő és ható reménység.

– Előadásában kiemelte a döntések fontosságát. Nehéz döntések előzték meg írói pályafutását?

– Mindig hangsúlyozom, hogy az igének legyenek határozott igének, a nemek határozott nemek. Érettségi után nem vettem fel az egyetemre, hosszú éveig olyan munkákat végeztem, melyeket nem szerettem. Ezután meghoztam a nagy döntést, – amikor a második gyermekemmel várandós voltam –, hogy elkezdem az egyetememet. Ezzel vállaltam, hogy öt évig nem lesz szabad estém. Kitüntetéses diplomát szereztem. Mikor már tanítottam, egyik nap írtam egy novellát. Elolvastam, és ekkor megtaláltam, mivel kell foglalkoznom! Ez volt az én hét krajcárom. Az írással egy eszközt kaptam a kezembe, mellyel jobba lehet tenni a világot.

– Milyen az advent Önnél?

– Az egész életem advent, mindig várok valamit, no persze nem a „sült galambot”, hanem hogy mi az, amit esendő természetemből még kiirthatok. És hogy eljussak arra a szellemi szintre, amelyre a regényeim szereplőit emelem.

– Tele van már a naptára a következő évre?

– Az első fél év igen. Ha hívnak, szívesen járom továbbra is az országot, de nem szeretek nagyon előre tervezni, nehogy közbejöjjön valami és le kelljen mondani a megbeszél programot. Fontos, hogy ezek az alkalmak ne író-olvasó, hanem ember-ember találkozók legyenek.

SZ. Á.

Sorssegítés

Szűk folyosón vezetett végig az utam a táborvezető irodájához. Csak menjen fel a lépcsőn és jobbra az utolsó ajtó – mondta a biztonsági őr. Elöttem egy fekete bőrű férfi, meglepően kedvesen nyitotta ki nekem az ajtót, majd visszább lépett. Az igazgatónővel való konzultációm után szintén ismeretlenül köszöntek az albán nők a szobából kinézve. Ezekből a jelekből rá kellett jönnöm, hogy ezek az emberek segítséget és valami újat várnak tőlem.

2007 decemberétől vagyok önkéntes segítő a Békéscsabai Menekült Táborban. Januártól magyart oktatok az érdeklődő migránsoknak, előtte a védett szárny kicsinyeivel foglalkoztam. Nagy felelősséget vállaltam azzal, hogy önkéntesnek álltam. Nem anyagi vagy egzisztenciális, hanem lelki felelősséget. Annak a sok kisgyermeknek a szemében látni azt a mérhetetlen nagy hiányt, félelmet és értetlenséget, amit a menekülés okozott, nehéz volt elfogadni. Nem sok embernek sikerül elvonatkoztatni attól a tényről, hogy a táborban élő emberek nagyon sokfélék és életkörülményeik, önhibájukon kívül merőben eltérőek a megszokottól. Nekem sem ment könnyen. A szívemben állandóan ott van a tenni akarás, a világmegváltás gondolata, de ez nem egyszerű és végképp nem egy személyes háború. Ezért rengeteg toleranciával és kifogyhatatlan kedvességgel

segíték elfogadhatóvá tenni az elfogadhatatlant.

A Békéscsabára érkező menekült emberek húsz százaléka arab-perzsa nyelven beszél, közel harminc százalékuk muzulmán albán vagy bosnyák. A többi lakó színes bőrű, akik Afrikából érkeztek. Nem egyszerű belépni közéjük fehérbőrű, kékszemű magyarként, mert ott én vagyok a kisebbség. Azt kellett leg hamarabb elfogadnom, hogy attól, mert ők menekültek és kiszolgáltatottak, még egy rangúak velem, ezért úgy is kell velük viselkednem. Szerencsére ez könnyen ment, mert nagyon nyitottak és kíváncsiak. Első élményem az volt, hogy az udvaron végig sorakozva figyelt ötven kreol bőrű férfi.

Ilyenkor mutatkozik meg leginkább a kisebbségi érzés, de hidegvérrel, nyugodtan mentem be a kézműves terembe, ahova kb. tízen követtek. Többek között afgán, kínai és albán tanulóm is volt.

Hópelyhek

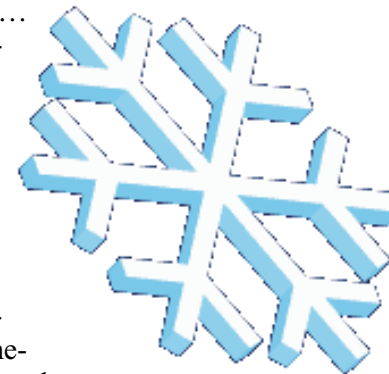
Ücsörgök a meleg szobámban, és csodálom a hóesést egy gőzölgő tea mellett. Morgolódom, mert lesz még egy óram. Ahogy így morfondírozom magamban, először halk, majd egyre erősödő hangokat hallok az udvar felől. Közben elterelődik a figyelmem. Arra leszek figyelmes percekben belül, hogy egy hatalmas gyereksereg viháncol az udvaron. Hirtelen égető vágy alakul ki bennem, hogy együtt játszhasam velük...

Gyorsan magamra veszem a bundacsizmam, kabátom, és kiigyeksem közéjük. Még visszanyúlok a kesztyűmért, mert az elengedhetetlen egy pompás hógolyózáshoz. A gyerekek hihetetlen izgatottak.

Remegnek, hadonásznak, sikongatnak a hó láttán. A hópelyhek elől nem lehet kitérni... De nem is akarunk, élvezzük, ahogy minden testrészünket befedi fehér, ápoló színével. Gyártom a hógolyókat, és pakolom a gyerekek ölébe, gyömöszölöm apró kezükbe. Hömpölygetjük a hóembert. A gyerekek kiáltoznak, és tiszta szívből nevetnek. Alku nélkül átadjuk magunkat az önfeledtségnek.

Most veszem észre, hogy nem említettem, hogy hol vagyunk, és kik is ezek a

gyerekek. A hely a Pető Intézet, és a gyerekek mozgássérültek. Már (rég) nem kérdezem Istent: Miért? Inkább azt kérdezem nap mint nap: Ma hogyan és miként? Mert hiába a filozofálás, az itt nem segít. Itt kezekre, lábakra, fülekre, mosolyra, tekintetre, jókedvre van szükség. A mozgásfejlesztésen kívül arra tanítjuk gyerkőceinket, hogyan boldoguljanak egyedül, mindenféle segítség nélkül a nagyvilágban.

Nem hiszem, hogy ezért a munkánkért több elismerést érdemelnénk, mint bárki, más munkakörben. Isten tett és tesz minket alkalmassá napról napra, amikor belépünk a gyerekek közé. A szeretetet kapjuk, és szívesen adjuk tovább. Hiszen ez a legfontosabb.

„A tanítót kétségbeesett ember keresi fel:

– Tanító! A fiamat nem bírom elviselni! Hazudik, csal, tiszteletlen – talán már lop is! Mit tegyek vele?

A tanító ránéz az emberre, és így szól:

– Menj haza, és szerezd jobban.”

Éljen a profi sport?!

A profi sportot egyre többen tüntetik fel negatív színben, mondván, fokozatosan veszít varázsából, és egyre nagyobb szerepet kap az üzlet, a pénz, maga a sport értékei pedig háttérbe kerülnek. Ezzel részben nekem is egyet kell értenem, azonban a másik oldalt is látnunk kell, hiszen felfedezhetőek magas színvonalú, élményekben gazdag események is.

Azt nyugodtan megállapíthatjuk, hogy a profik világa teljesen más. A szakértők szerint a pénz lett a legmeghatározóbb alkotóeleme és éltetője: itt gondolhatunk a legnagyobb futballszatárak gigantikus fizetésére, hiszen ha az angol labdarúgó bajnokságot nézzük, akkor láthatjuk, hogy nem ritka a heti negyvenezer fontos fizetés (15,2 millió forint)! Sőt, az észak-amerikai bajnokságokról (kosárlabda, jégkorong, baseball, amerikai futball) még nem is beszéltünk! Megemlíthetjük a reklámszerződéseket, amelyek egyre gyakoribbá válnak a legnagyobb sportolók körében. Szélsőséges példa lehet Michael Phelps tizenhatszoros olimpiai bajnok, aki 1,6 millió dollár bevételre tett szert, ráadásul ez csak a 2009-es naptári évre vonatkozik! A sportfogadások is nagyon kedvelté váltak, amelyek rövid időn belül hatással lehetnek az eredményekre, hiszen a befolyásos klubtulajdonosok manipulálhatják a versenyeket, mérkőzéseket. Azt sem szabad elfelejteni, hogy a sportolóktól nagyon magas szintű teljesítményt várnak el, mert az esetek többségében az eredmény a legfontosabb. Az európai labdarúgó-klubok hetente három mérkőzést

játszanak, ami egy idényben a legjobbaknak akár nyolcvan fellépést is jelenthet. Ez olyan csúcsteljesítményt követel, ami az egészségre is káros lehet bizonyos idő után. Azonban játszani és győzni kell, mert az eredmény és a pénzügyi bevétel a legfontosabb. Nem beszéltünk még a sport egyik legnagyobb ellenségéről, a doppingról, ami sajnos egyre nagyobb teret hódít magának. Az ellene folyó harc reménytelennek tűnik, hiszen a tudomány mindig egy lépéssel előrébb jár, nehéz követni az új teljesítménynövelő szerek felbukkanását.

Számos olyan érvet vonultattam fel, ami a profi sport ellen szól, de hétről-hétre láthatunk olyan eseményeket, amelyek megajándékoznak felejthetetlen pillanatokkal! Az utóbbi időben a legnagyobb hatást az MKB Veszprém-Ademar Leon

(Spanyolország) férfi kézilabda Bajnokok Ligája-mérkőzés gyakorolta rám, ahol a hazai csapat Marian Cozma tragikus

halála után először lépett pályára. A mérkőzés előtti megemlékezés után a csapat nagyszerűen harcolt a találkozón, nem ismert elvesztett labdát, így méltó módon búcsúzott a pályán, az egy héttel ezelőtt elhunyt csapattárustól. A Veszprém egyébként 28-26-os győzelmet aratott. Biztos vagyok benne, hogy ez egy igazi közösségformáló mérkőzés volt, ami a mai sportban kiemelendő.

Viharsarokban Savariából

A KIE-ről sok minden eszünkbe jut, valószínűleg mindenkinek más és más. Nekem az elmúlt évekre gondolva újra a fiatalság, mozgalmasság ötlük fel. Az Úrnak és a jó csapatnak köszönhetően ma már nehéz választani a programok közül. Egy hétvégi napon egymással párhuzamosan folynak a rendezvények. Komoly szervezést igényel, hogy ne ütközzenek a meghirdetett csoportalkalmak.

Január utolsó hétvégéjén szombathelyiek voltak a vendégeink. Egy közös pályázat keretében Nyitott Ház képzést tartottunk. Nagy örömeinkre a Magyarországi Keresztény Ifjúsági Egyesület vezetősége is képviseltette magát, Gregersen-Labossa György evangélikus lelkész, és még hét országos KIE-tag személyében. Nagyon jó volt a hangulat, csoportos tréningtechnikával többek között a konfliktus témakörét jártuk körbe.

Évek óta nem volt közös KIE-s országos program, és most pozitívak a tapasztalataink: ősszel németországi tanulmányúton vettünk részt, rendszeres képzések szerveződnek, a szombathelyi KIE-sek most először jártak a Békéscsabai KIE-ben. Bár a Nyitott Ház még gyerekcipőben jár, ígéretes lehetőségeket látunk benne. A munkatársképzés alapjait is itt tudjuk letenni, hogy más munkaágban is hasonló módon alkalmazzuk.

SKA

Programajánló

Heti kínálatunk a KIE házban:

Nyitott Ház: Egy ajtó, mely nyitva áll előtted hétfőn, kedden, csütörtökön 14.30-18.00 óráig. Suli utáni lazulás barátokkal, tea, pinyó, kártya, társas, gitár, internet...

Sportkör: Mozdulj meg minden pénteken! 16.30-18.30-ig az Evangélikus Gimnázium udvarán.

Bibliaóra felnőtteknek: péntek 18.30

Gitársuli: csak egy gitár kell és elhatározás. Szombat 14.00 óra

FiFe (20+): Isten arcát keressük, nagy dolgokról beszélgetünk.

Szombat 16.00 óra

Ifjúsági Klub: Szombat este alkohol és füst nélkül, barátokkal 19.00 órától

Programok áprilisban:

Április 10-12-ig: *Nyomkereső hétvége* gyerekeknek, Három nap alatt címmel. Passiótörténet és az üres sír.

Nyomkereső:

Szokatlan élethelyzetek, melyek hasonlítanak a bibliai szereplők élményeihez. Játék, kaland, kreativitás, természetközelség. Merész igény, hogy Jézus nyomait keressük. Cserkészstípusú találkozások.

BERKENYE